

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олів'ян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

№. 11/18

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

March 18, 2018 / Березень 18, 2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя, 18-го Березня, 2018р. Неділя 4-а Великого посту, (Преподобного Івана Лівничника). Св. мч. Конона.

Глас 8: Апостол: до Євреїв 6:13-20. / Євангеліє: Марка 9:17 – 31.

Увага: Літургія св. Василя Великого.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Вадима Тислик та усієї родини, Боже Благословення для Руслана та усієї родини Середній, зам. Олена Якубовська та Надія Чорномидза) - укр. мовою.

Вічне світло: Цього тижня Вічна Лампа горітиме в пам'ять
†Річарда Руссо, зам. Марта Скрипочка

Понеділок, 19-го Березня, 2018. Свв. сорок двох мчч., що в Аморії.

9:00 год. ранку – (Спеціальна інтенція) - † За всі потребуючі душі у Чистилищі, зам. Марія Галилуйко

7:00 год. вечора – Акафист до Страстей Христових

Вівторок, 20-го Березня, 2018. Свв. свщмчч., єпископів Херсонських: Василія, Єфрема, Капитона, Євгенія, Етерія й ін.

8:45 год. ранку – Панахида в Пам'ять † Анастасії Олешко, зам. + Глорія Толопка

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Галини Саміло з нагоди 75 – их уродин та усієї Родини Саміло, зам. Родина Саміло

Середа, 21-го Березня, 2018. Прп. і исп. Теофілакта, єп. Нікомідійського.

9:00 год. ранку – Літургія Напередосвячених Дарів - укр. мовою

7:00 год. веч. – Поклони, Канон Андрія Кретського - укр. мовою

Четвер, 22-го Березня, 2018. Свв. сорок мчч., замучених у Севастійським озері.

7:00 год. вечора – †40 – й день за пок. † Михайла Фостаковського /Панахида/, зам. Родина Фостаковських

П'ятниця, 23-го Березня, 2018 р. Св. мч. Кодрата і тих, що з ним.

9:00 год. ранку – Хресна Дорога – англ. мовою.

7:00 год. вечора – Хресна Дорога - укр. мовою.

Субота акафістова, 24-го Березня, 2018 р. Св. Софронія, патр. Єрусалимського.

8:45 год. ранку – Акафист до Преч. Діви Марії

5:15 год. вечора – Заупокійна Літургія і Панахида
(Закінчення Сорокоуст) – укр. мовою.

6:00 год. вечора – Вечірня.

Неділя, 25-го Березня, 2018р. Неділя 5-а Великого посту,

(Преподобної Марії Єгипетської). Прп. исп. Теофана Сигрійського. Св. Григорія Двоєлова, папи Римського.

9:00 год. ранку – (Боже Благословення для Ореста, Ненсі, Андрія та Кристофера та усієї родини, зам. Родина) – англ. мовою.

10:15 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургію та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбутися передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 6- го квітня 2018р. і розпочнеться о 8:30 години вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (22 – го квітня 2018 р о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 години дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіді!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 11 – го березня 2018 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, прийняти, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці березні 2018 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Ми робитимемо вареники з сиром та з картоплею у вівторок, 20 березня, 2018, починаючи о 7:00 год. вечора. Просимо всіх парафіян до співпраці.

2. Пасхальна пожертва на квіти: Просимо вас про пожертву на пасхальні квіти до Квітної неділі, щоб ми мали можливість завчасно прикрасити квітами Господній Гріб та Пасхальні Літургії (1 квітня ц. р.).

3. Поминальні пожертви: На прохання покійної Глорії Толопка в її пам'ять відкрито рахунок для зібрання коштів для побудови дзвіниці при нашому храмі. Наш храм отримав пожертви від наступних жертводавців: Сестринство Апостольства Молитви 500 дол., Сестринство Св. Вервиці 500 дол. Спільна сума пожертв 2,425. дол.

4. Запам'ятайте: а. Прибирання церкви: Дорогі парафіяни, щоб запросити священика для сповіді та для Місії, нам потрібні кошти, щоб пожертвувати для тієї установи до якої він належить, а також під час посту проводиться збірка для Бідних в Україні та Миска Рижу, а також включимо збірку на прибирання церкви все разом. І тому 18-го березня 2018 р.Б. відбудеться добровільна друга збірка пожертв після всіх Служб Божих. Пожертвовані кошти будуть використані для вище згаданих цілей.

б. Дорогі Парафіяни: На річний «Рибний обід» запрошуємо усіх 25 - го березня 2018 р. у п'яту неділю посту. Додаткова інформація прилучена до нашого вісника.

До цього свята Українська Суботня Школа при нашій парафії організовує святкову програму до дня Тараса Шевченка 25-го березня 2018 р. Більша інформація прилучена до нашого вісника.

в. Парафіяльна Управа/Пасторальна Управа матиме зустріч у вівторок, 3 квітня ц. р. о 7:15 год. вечора. Запрошуються всі парафіяни, які бажають брати більш активну участь у житті своєї парафії. Обговорюватиметься також підготовка до цього річного Парафіяльного фестивалю.

5. Сестринство Св. Вервиці запрошує всіх тих хто має можливість прийти по вечорах з понеділка по четвер 22 – го Березня після 6 – і год. вечора, будуть розпочинати пекти Паски. Заздалегідь дякуємо.

6. Дорогі Парохіяни: Якщо ви вдома маєте подарунки ще не відкриті і мають магазинний квиток, але вони вам непотрібні, звертаємось до вас, якщо бажаєте пожертвуйте для листопадного “Chinese Action”. Надіємось на ваші пожертви.

7. Програма «допомога потребуючим» при нашій парафії:

А. Панство Варивода відповідаючи за програму «Допомогти бідним та потребуючим» при нашій парафії закликають всіх нас приєднатися і зібрати необхідні кошти до Паски, для потребуючих нашої парафії. Наступні продукти можна приносити до цієї акції:

продукти добре закриті в строці дійсності продукції, різні соки, кава, чай, макарон, ітд, Просимо приносити їх до Церкви від сьогодні до 27-го березня. Також якщо у вас є можливість пожертвувати кошти, тоді буде нагода придбати свіжі продукти. Заздалегідь дякуємо.

В. Сестринство Св. Вервиці звертається до Вас дорогі парохіяни, якщо ви маєте можливість принести одяг, солодощі або навіть

матеріальні кошти, для приготування подарунків, щоб відіслати їх до сиротинця в Україні. Оскільки, наші кошти є обмежені, ми звертаємось до вас допомоги дітям-сиротам.

8. Дорогі Парохіяни: Якщо хтось із вас бажає отримувати Церковний вісник електронною поштою, чи будь яку інформацію з життя нашої Церкви, будь-ласка подайте нам ім'я вашої електронної пошти, щоб ми могли надсилати вам вісники.

9. Духовна мандрівка найбільшими святинями та визначними храмами Італії триватиме від 16 вересня до 27 вересня 2018 року. Приєднуйтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, «Стопами Святих» **«В СУПРОВОДІ ВЛАДИКИ ПАВЛА ХОМНИЦЬКОГО, ЧСВВ.** Заохочуємо вас не до однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха.**

Заохочуємо усіх парафіян до щоденної молитви на Вервиці, щоб Господь Бог зсилав своє милосердя на нас.

До вашої уваги: Євр. 6, 13–20. «Ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам, у Ньому маємо неначе якір душі, безпечний та міцний» Якби складні обставини не склалися у нашому житті, завжди маємо триматись за Господа. Саме Бог був Тим, хто давав відвагу й витривалість мученикам ставати перед царями, переслідувачами і катами. Так само й ми, коли будемо триматися за Господа, як за єдиний якір, нічого і ніколи не зрушить нас з місця. Саме ця віра давала нашим попередникам у часи підпілля, у часи Радянського Союзу бути витривалими. Коли нас зносить праворуч чи ліворуч, то це свідчить, що ми не міцно тримаємось за Господа. Коли на нас щось впливає, щось вибиває з колії, це знову ж показує, що ми мало закорінені в Бозі. Наші прогрішення і падіння вказують на це, що ми не тримаємось за Господа. **Якщо б ми трималися за Нього, то ніхто і ніщо не могли б нас звести з правдивого шляху, ми б завжди перебували з Господом в будь-яких обставинах нашого життя. Мр. 9, 17-31. «О роде невірний! Доки я буду з вами?»** У Євангелії можемо знайти декілька епізодів, коли Ісус Христос промовляє, здавалось би, досить категорично: коли проганяє продавців із храму, коли називає Петра сатаною чи людей родом невірним. Так відбувається не тому, що Його «довели» і Він емоційно зреагував. Спаситель хоче вказати на основу буття людини – життя вірою. Адже бачимо, що особу Ісуса Христа апостоли прийняли з вірою. Можливо, сьогодні здається дивним, що люди мали нагоду пізнати Христа, але цього не зробили. Адже навколо Нього ходили тисячі, і Юда Іскаріотський був поруч Нього. Але одне – знати про Ісуса Христа, бачити Його, а зовсім інше – повірити в Нього. І це справа кожного з нас. Ми можемо розповісти дуже багато про Спасителя, знаємо правди віри, Символ віри, можемо вживати багато цитат з Євангелія. Але ті слова, з якими Ісус Христос звертався до людей, Він може сказати і до кожного з нас: «О роде невірний!» Бо Він один знає наші серця й те, наскільки в нас слабка віра, наскільки ми не вміємо покладатися на Бога! **Тож, слухаючи це Євангеліє, робімо собі іспит сумління: наскільки ми живемо вірою? Насільки за нашою вірою Бог може діяти в нашому житті?**

Владика Венедикт (Алексійчук).

Святих мучеників (42-ох), що в Аморії новоявлені: Теодора, Костянтина, Каліста, Теофіла і тих, що з ними: Діялося це близько 840 р. Сарацини, котрих також звали магометанами, перемогли у війні імператора Теофіла, сина Михаїла II, й оточили Аморію, місто у Фригії. Це було родинне місто імператора Теофіла, якого Бог, можливо, тяжко карав за те, що він підтримував іконоборську ересь. В Аморії було 42 полководці, ревних сповідників християнської віри, вони, як леви, відважно захищали місто. Однак знайшовся зрадник, хоч з імені християнин, Вадитсис, і здав місто поганам саме тоді, коли сарацини вже збиралися зняти облогу. Попилися потоки християнської крові; всі жителі міста впали під ножами завойовників, а 42 полководців, закованих у кайдани, кинули у в'язницю, а згодом їх погнали до Сирії. Були серед них святі Теодор, Костянтин, Каліст, Теофіл, Астій, Вассой і Милісен. Зрадник Вадитсис зрікся Христової віри, став сарацинським достойником і мучителем полонених полководців. Сім літ відсиділи вони у в'язниці, та навіть не хотіли чути про те, щоб зректися Спасителя. А через сім літ, які ув'язнені провели у молитвах, засудив їх сарацинський князь на смерть. Вивели їх над ріку Євфрат, поблизу міста Самари, і тут усі 42 прийняли мученицьку смерть від меча. Тіла їх кинули у воду, однак Господь учинив так, щоб їхні тіла виплили на протилежний берег і християни чесно їх поховали. За переданням, сарацини стяли голову і зрадникові Вадитсисові, бо, мовляв, не можуть вірити чоловікові, який задля земної нагороди зрадив віру і вітчизну.

І. Я. Луцик, “Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає”. Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

Про Хресну Дорогу в найстаршій традиції**...продовження з попереднього вісника....**

Простіше кажучи, постають спеціальні молебні, мета яких — ушанувати певні окремі тайни спасіння. Зокрема, стає популярним молебень до П'яти Ран Христових. Серед інших видів побожності слід назвати молебні до Серця Ісуса, Святої Крові, Святого Обличчя, до Скорбот Марії. Дуже живою була побожність до Матері Божої Скорботної, яка оплакує Сина. У XII столітті в теологічній літературі формується поняття співстраждання Марії (*compassio Mariae*). Починаючи з наступного століття, поширюється культ Матері Божої Скорботної, який набирає форми молебню «Марійних жалів». Ці жалібні нарікання Марії біля підніжжя хреста, скарги Матері, якій доводилося дивитися на болісні страждання і смерть Сина, стали улюбленою темою середньовічних поетів. Найстарший текст польських «Жалів» походить із другої половини XV століття. У середині XIII століття на території Німеччини прижився звичай оточувати пошаною окремі болісні переживання Марії. Кількість цих «болів» варіювалася між 5, 7, 9 і 15; остаточно закріпилося сім. Із початком XV століття культ скорбот Марії проник і в літургію; заслуга цього поширення належить ордену сервітів. Живий культ Матері Божої Скорботної у Середньовіччі став причиною того, що аж два стояння Хресної Дороги мають марійну тему. Заглиблюючись у перебіг земного життя Спасителя, сприйнятий архіреалістично, і особливо в Його болісну дорогу на Голготу, люди Середньовіччя старалися видобути та уповні пережити кожну, найдрібнішу подробицю. Вони охоче зверталися до неканонічних текстів, які містили набагато більше зворушливих біографічних подробиць, аніж усі чотири Євангелія, або ж переходили до уяви, плоду індивідуальних побожних фантазій. Цей процес відзначаємо, коли йдеться про впровадження у цикл стоянь Хресної Дороги зустрічі з Веронікою. Побожності, сповнені гарячої ревності, видавалося неможливим, щоби жінка не піддалася прагненню витерти залите потом і кров'ю обличчя Засудженого. Молебень до Святого Обличчя сягає XI століття, відсилаючи нас до образу, що зберігся у Римі. Початкова легенда про образ Христа не мала жодного зв'язку з Хресною Дорогою. Допіру близько 1300 року оповідання про жінку, яка подала Христові хустку, щоб обтер обличчя, отримуючи взамін за свій учинок любові відбиток Його справжнього обличчя (*vera icon*), потрапляє до Хресної Дороги. Християнське Середньовіччя було повністю переконане, що володіє справжнім відбитком Обличчя Христового, і це знайшло своє відображення навіть у поезії Данте. Тому, на думку деяких дослідників, народ персоніфікував вираз «*vera icon*», створивши «Вероніку». Сьогоднішні критики, однак, відкидають це тлумачення, посилаючись на стародавній переказ, уміщений в «Актах Пилата», де жінку, що подала Христові хустку, звали Берніка. Наприкінці XIV століття культ Пресвятого Обличчя дістається навіть месальної літургії. З інших молебнів, дуже живих у цей період, які мали зв'язок із Хресною Дорогою, слід ще назвати культ Святого Хреста і Гробу Господнього. Перший набирає нової величч за часів Хрестових походів. Межа XII/XIII століть була в цьому розумінні найбільш показовою. До переможного Дерева світу, знаку спасіння, життя і спасіння звертаються очі людей Ушанування реліквій Хреста відображається у приватній молитві, поезії, проповідях, побожних практиках і літургії. Хрест оповитий легендами, на його честь

постають храми. Це явище охопило всю Європу. З періодом Хрестових походів пов'язане також оживлення молебнів до Гробу Господнього. Ця побожність була особливо сильна у лицарів Гробу Господнього. Поставали спеціальні каплиці, освячені в це ім'я. Про численні форми місцевих видів пасійної побожності за Середньовіччя говорять нам приклади, що збереглися і донині: церковних співів, поезії, образотворчого мистецтва, скульптури тощо. Зокрема іконографія виконувала у Середньовіччі дуже важливу релігійно-дидактичну функцію, стаючи не раз «літературою простолюдю». Про цю його функцію говорив уже синод в Аррасі 1025 року, де було сказано: хто «не вміє читати, оглядає на полотнах те, чого не зміг пізнати завдяки письму». Цій само меті були призначені мініатюри в рукописах XIV і XV століть, як і церковні розписи та розгорнуті триптихи і квадриптихи з уміщеними на них темами з життя Христа і Марії. Відкривання і закривання крил розписаного вівтаря було немовби сторінками великої книги, яка вчила людей про Божі істини. Наприклад, у Кракові багату пасійну програму представляють поліптихи у Маріацькому костелі, у домініканців і в августинців. У представленні окремих епізодів із болісної Хресної Дороги Спасителя чи у пасійних циклах найчастіше повторювалися такі сцени: приречення Христа на смерть; покладення хреста; падіння під хрестом; зустріч із Симеоном та Веронікою; жінки ерусалимські; зняття шат із Христа; Христос на хресті; солдати, які стережуть гріб, а до гробу приходять побожні жінки; потім представлення фактів про прославлення Христа. Тільки деякі з пасійних епізодів відбігають від викладеного у Євангеліях. Якщо загальна пасійна побожність часів Середньовіччя підкреслила тільки окремі елементи Хресної Дороги, то вже під кінець цієї епохи з'являються молебні, які мали за об'єкт культ конкретних пасійних циклів. Одним із перших молебнів, що охоплювали цикл подій болісної дороги Христа, була практика вшанування Його падінь. Реалістична побожність, яка намагалася довідатися, скільки ж то крапель поту і крові впало з Христа, питала також і про те, скільки разів Він падав під хрестом. Число падінь Христа, назване у побожній літературі, вельми різнилося: 3, 5, 7, 15 і 32. Найчастіше називали сім, оскільки це було зручно поєднувати з числом канонічних годин або днів тижня. Цей молебень був дуже популярний уже в XV столітті у багатьох країнах північної Європи. Сцени падінь вміщували при каплицях, на колонах, біля розп'яття, представлено на образах і барельєфах. Існувала велика свобода як щодо порядку, так і щодо місць цих падінь. Можна вирізнити два цикли: один брав під увагу всі Страсті Христа, другий стосувався болісної дороги від преторії на Голгофу. Перша серія старіша і зустрічається рідше. Саме цю форму зустрічаємо в Ноєрбурзі, де молебень вміщує такі сцени: Спаситель у Гетсиманії, Христос перед первосвященником, бичування, вінчання терням, Ессе Ното, Христос під хрестом, допомога Симеона і Святий Гріб. У Страсбурзі на цвинтарі св. Урбана був цикл, який налічував такі сцени: Ісус в Оливному саду, арешт Ісуса, суд у Каяфи, бичування, коронування терням, допомоги Симеона, зустріч із жінками, розп'яття. Уже під кінець XV століття була відома друга серія, що вміщала падіння Христа на дорозі від преторії Пилата на Голгофу. Цей цикл був дуже популярний по всіх землях Німеччини, Бельгії та Голландії від XV до XVIII століть. Одним із найвідоміших художніх творів до таких серій є цикл, виконаний Адамом Крафтом бл. 1505 року для цвинтаря св. Йоана в Нюрнберзі. Уже раніше, 1500 року, Крафт

виготовив подібні сцени для Бамберга. Там вони виглядали так: Христос виходить із дому Пілата, зустрічає Матір, приймає допомогу Киринеянина, падає під хрестом. Нюрнберзький цикл має ці самі сцени, за винятком першої; замість неї представлено Христа, якого б'ють юдеї, а як завершальний епізод представлено Марію, яка оплакує мертвого Сина. Молебень до падіння Христа був відомий також у Тіролі, Ельзасі й Австрії. Це ще не була Хресна Дорога у її повному розумінні, але ці молебні сильно вплинули на її формування. Так само популярним був у XV столітті культ «доріг» (переходів), які Христос пройшов під час своїх Страстей. Цю практику знав уже Людольф Саксонець (†1377), а також Габріель Бель (†1495). Останній у своїй книжці «Passiones dominicae sermo historialis» (1515) пише, що вірні відвідують 10 храмів, аби вшанувати 10 доріг Христа. На початку XVI століття поширеною була практика відвідання дев'яти храмів у день Великої П'ятниці, на вшанування болісних доріг Христа. Єпископ-суфраган Бамберга Й. Фохт навіть видав 1574 року спеціальний молитовник на вшанування 9 святих доріг Христа, для щорічного відвідування у Велику П'ятницю, або в інший день року, дев'яти храмів або вітарів. «Якщо нема як відправитися до храму, — написав Фохт, — можна відбутися цю практику вдома, вклякаючи і роздумуючи над вказаними сценами, з відповідними молитвами». Число і порядок «доріг» не були однаковими. Дехто єднав 9 доріг Христа з 9 молитвами, які читалося у Велику П'ятницю після Страстей. Інші веліли вшанувати дороги Христа, встановлюючи колони біля храмів. Наприклад, інструкція для Німеччини вказує на встановлення 11 колон біля храмів (1520 р.). Перша колона не відповідала жодній з доріг Христа. Друга означала сцену «Ессе Ното». Далі йшли: смертний вирок у Пілата, взяття хреста, перше падіння під хрестом, зустріч із ерусалимськими жінками, друге падіння, оголення з шат, приготування до розп'яття, саме розп'яття, зняття з хреста, поховання. Цей молебень був знаний по всій Німеччині, а також у Нідерландах, Люксембургу та в Польщі. Цікаве поєднання молебню до Христа Стражденного і Його Матері можна знайти у пісні, знайденій в рукописних збірках великопісних співів: збірникові Чарторійських (1521) і курницькому збірнику (1551–1555). Рукопис Чарторійських називає 10 доріг Христа, курницький має на одну дорогу менше. У першій дорозі згадується видання Христа Юдою, арешт у Гетсиманії і вкидання у потік Кедрон під час провадження арештанта до Анни; у другій — скорбота Пресвятої Матері, коли Вона шукала Його у місті, допит у Анни; в третій — відіслання Христа до Каяфи і страждання, яких Він зазнав там; четверта — суд у Пілата і відіслання Христа до Ірода; у п'ятій дорозі Марія іде слідом за Сином до Ірода, Ірод насміхається з Христа; у шостій натає бичування і коронування терном у Пілата; в сьомій — сцена «Ессе Ното», звільнення Варавви, умивання рук Пілатом; у восьмій — вирок і покладення хреста на Спасителя, Його зустріч із Матір'ю, допомога Симеона, зняття шат і розп'яття; у дев'ятій — піднесення хреста з тілом Ісуса, подавання Йому жовчі з оцтом, молитва Христа за переслідувачів, смерть Христа і оплакування Сина Марією, похорон і відхід Марії до міста.*далі буде...*

Опрацьовано за виданням: Droga krzyżowa, ks. Jerzy Kopec CP <http://www.credo-ua.org>

До вашої уваги: 1. Не шукай користі тільки в самому стриманні від страв! Правдивий піст - це усунення гріхів. «Усувай усяке братання з неправдою» (Іс. 58:6). Прости ближньому образи... Ти не їси м'яса, але

пожираєш брата. Стримуєшся від вина, але не поконуєш своєї розумності... Гнів - це пияцтво душі, бо він її приголомшує, подібно як вино (**св. Василій Великий, Про піст I**).

2. Справжній піст - це віддалення від себе злого, здержливість язика, стримання себе від гніву, здавлення в собі лихих пожадань, обмови, брехні, кривоприсяги. Бути вільним від тих речей - це справжній піст. І саме в цьому лежить добро посту (**св. Василій Великий, Про піст**).

3. постити, і їсти треба побожно. Постимо тоді, коли через піст можемо ліпше виконувати Божу заповідь. А їмо не як захланні, але як Божі робітники, коли Божий закон вимагає скріпляти тіло їжею. Завжди потрібно пам'ятати на слова Апостола (1 Кор. 10:31): «Чи їсте, чи п'єте, чи що інше робите, все робіть на славу Божу» (**св. Василій Великий**).

4. Піст - це захорона від чуттєвості, викорінення злих думок, звільнення від снів, чистота молитви, світло душі, сторож розуму, визволення від сліпоти, двері покаяння, покірне зітхання, радісний жаль, притишення в розмові, засіб мовчання, сторож послуху, здоров'я тіла, відпущення гріхів, райські двері й радість (**св. Іван Ліствичник, Слово 14**).

5. Значення посту полягає не у стриманості від їжі, а в усуненні гріхів. І хто обмежує піст тільки стриманістю в їжі, той властиво безчестить його. Ти постиш? Докажи мені це своїми ділами! Якими, скажеш, ділами? Коли побачиш бідного, дай милостиню. Коли маєш ворога, примирися! Коли побачиш свого друга щасливим, не завидуй! Коли побачиш гарну жінку, пройди мимо. Хай постяться не тільки уста, але слух, зір, ноги, руки та всі члени нашого тіла... Що за користь, коли ми стримуємося від птиць і риби, а гриземо і з'їдаємо братів (**св. Іван Золотоустий, Про статую 3**).

6. Піст завжди корисний для тих, що його радо приймають. Бо на такого, що постить, не наважаться нападати злі духи. Навпаки, радше сторожі нашого життя - ангели помагають тим, що постом очистили свої душі (**св. Василій Великий, Про піст 2**).

7. Тому, що ми не постили, нас прогнано з раю. Чинімо, отже, піст, щоб до раю знову повернутися! Хіба не бачиш, що Лазар через піст увійшов до раю?... Не виправдовуйся неміччю тіла і слабкістю! Це ж ти не переді мною виправдовуєшся, але перед тим, хто все знає (**св. Василій Великий, Про піст I**).

8. Якщо б можна було перерахувати безліч Божих щедрот та зміряти величину Божого милосердя у відношенні до величини й сили гріхів, то треба було б власти у розпач. Але це певне, що хоч можна зміряти й перерахувати навіть найбільші гріхи, то неможливо зміряти Божого милосердя та порохувати Його щедрот. Тому пора не на розпуку, а на пізнання Божого милосердя, на визнання та осуд гріхів, прощення яких дається у Крові Христа (**св. Василій Великий, КПр. 13**).

9. Батько посту - це закон Божий. Мати його - стриманість, терпіння, чеснота. Дочки його - подвиг, чистота, невинність. Сини його рідні - Мойсей, Ілля, Даниїл, Іван Христитель і весь хор Святих, особливо пустельників і подвижників. Найближчі родичі його - віра, надія, любов. Друзі його - мир, покора, згода. Слуги його - славослів'я, безнастанний псалмоспів, чиста молитва (**св. Іван Золотоустий, На початок святого Посту**).

10. пости перебуває страх Божий, а плоди його - святість, непорочність, довір'я до Бога, небесне царство, життя вічне (**св. Іван Золотоустий, На початок святого Посту**).

11. Якщо теперішній піст проведемо з такою ревністю, що цього тижня зовсім перестанемо клястися, наступного подолаємо гнів, а ще через тиждень викорінимо обмови, а в подальші тижні поправимося ще в іншому, то йдучи тією дорогою вище й вище, мало-помалу осягнемо сам вершок чесноти (**св. Іван Золотоустий, Про статую 4**).

12. Після Чотиридесятниці звичайно всі запитують про те, скільки тижнів хто постив. Від одних можна почути, що вони постили два, від інших - три, а ще від інших - всі тижні. Та яка користь з посту, якщо ми провели його без добрих діл? Коли хтось скаже: «Я постив цілу Чотиридесятницю», то ти скажи: «Я мав ворога і примирився, мав звичку злословити й залишив її, мав привычку божитися і позбувся тієї дурної привычки» (**св. Іван Золотоустий, Про статую 16**).